

θετικού ανεψιού. Λένε όμως, κι' αὐτὸς τὸ πιστεύουμε
ὅτι κατὰ διαταγὴ τοῦ θεοῦ θὲ τεθοῦν ὅπε τὰς διατάξεις
τοῦ ανεψιοῦ οἱ κ. κ. Μιστριώτης καὶ Παπαστασίδης ὡς
πρωτοπαλλήκαρα γιὰ τὸν ἔθνικὸν ἄγωνα.

ΤΟΣΟ ΣΠΑΝΙΟΙ

εἶναι οἱ δημόσιοι ὑπαλληλοι ποὺ ἐκτελοῦν τὸ καθῆκόν
τους, ὥστε κατάτυγκε νὰ θεωρεῖται ἡρωας ὁ ὑπαλληλος ἐκεῖνος ποὺ δεῖχνει πῶς δεῖ διορίστηκε σὲ μιᾶς θέσις
μονάχα γιὰ νὰ παίρνῃ τὸ λουφέ, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ
κάνῃ κάτι ποὺ νὰ δικαιολογῇ μ' αὐτὸς τὸ λουφὲ ποὺ
παίρνει.

Τέτοιο ἡρωϊσμὸν εἰδόμει στὸν κ. Μπενῆ Ψάλτη,
τὸν εἰσαγγελέα κι' ὅταν στὰ Μιστριώτικα ἀπέδειξε
πᾶς ὑπάρχον ἐδῶ καὶ Νόμοι ποὺ πρέπει νὰ τοὺς σέ-
βεται κανεῖς, ὅσο Μιστριώτης κι' ἂν εἴναι, κι' ὅταν
καταδίωξε τὰ διάφορα πορνόφυλλα, τὸ «Φλέρτ» καὶ
τὸ «Φρού-Φροῦ» καὶ τὰλλα τάδερφάκια τους, ποὺ βρή-
καν γιὰ νὰ ἐνισχύσουν τὸν ἄγωνα τοῦ Φραγκολεβαν-
τινισμοῦ.

«Ο κ. Μπενῆ Ψάλτης μᾶς ἀπέλλαξε ἀπ' αὐτό.
Ο Θεός νὰ τὸν φωτίσῃ νὰ μᾶς ἀπέλλαξῃ κι' ἀπὸ με-
ρικὰ ἀλλὰ ποὺ δύστοις κι' ἀν δὲν ἔχουν τὴν ζεγυμνωμένην
σάχλα τοῦ «Φλέρτ» καὶ τοῦ «Φρού-Φροῦ» ἐργάζονται
κι' αὐτὰ κρατερώτατα νὰ ἐκπορεύουν τὶς ψυχὲς καὶ
νάπομαράνουν τοὺς εὐτυχισμένους ἀναγνῶστες τους.

ΤΟ ΕΙΠΑΜΕ

κ' ἀλλοτε πῶς δ. κ. Καζάνης κι' ἀν δὲν κατέκτησε τὴν
Μακεδονία μὲ τοὺς λόγους του καὶ μὲ τὰ ταξείδια του
κάτι δύμως ἔκαμε πάντοτε, ἔθνικώτερο καὶ ἀνθρωπι-
νώτερο ἀπὸ τοὺς ἐδῶ συναδέλφους του, ἐκείνους τούλα-
χιστο ποὺ ἀγωνίσθηκαν κι' ἀγωνίζονται νὰ ρεζιλέψουν
τὸ ἔθνος μὲ τοὺς Βιζαντινοὺς ἄγωνες τους.

Γ' αὐτό—τι νὰ σᾶς ποῦμε; —ή ἀπόφραξι ποὺ ἔ-
λαβον οἱ φοιτητεῖ νὰ ὑποδεχτοῦν κάπως πανηγυρικὰ
τὸν καθηγητή τους πιθανὸν νὰ μὴ μᾶς ἔνθουσίσῃς καὶ
τόσο, μὰ καὶ δὲν μᾶς φάνηκε παράλογη. «Ἐπειτο τὸ
κάτω κάτω, δὲν εἰμι ποτὲ κανεῖς, ὅστο δύσκολος κι' ἀν
εἴναι, νὰ κατακρίνῃ τοὺς φοιτητὰς ὅταν τοὺς βλέπῃ
νάσχολούνται μὲ τέτοια ζητήματα ποὺ ἔχουν κάπιο
ἔθνικό χαρακτήρα. Σὲ ποιὰ ζητήματα δὲν πρέπει νὰ-
νακατεύονται καθόλου οἱ φοιτηταὶ τὸ εἰπάμε τόσες
φορὲς καὶ δὲν εἴναι καρμιὰ ἀνάγκη νὰ τὸ ἔκαναλέμε.

τῶν, ποὺ φαίνεται δὲν τοὺς χάριτες γερά στομάχια,
γιατὶ καθὼς ἔμαθα καταπίνοντάς τα δὲ νοιώθανε καρμιὰ
ὄρεξη ἐμετοῦ.

Άλλὰ μποροῦμε νὰ μάθουμε ἀπὸ τὸν κ. καθηγητή
καὶ τοὺς ἀλλούς ποὺ λένε τὰ ἴδια λόγια συγνά-πικνά, σὰ
δόγματα πὶ στερεωμένα καὶ καθιερωμένα ἀπὸ μακριὰ ἐπι-
στημονικὴ δουλειά, μὲ ποιὰ γλώσσα μπόρεστε καὶ μόρ-
φωσε διγχάντας Μιαούλης, οἱ μεγαλόπρεποι στὰ καμώ-
ματα καὶ στὶς ίδες Κολοκοτρώνης, Καραϊσκάχης, Μπά-
τζαρης, Κανάρης καὶ τόσοι ἄλλοι, που ἀποτελοῦσαν ἔξοχη
σειρὰ ἀπὸ ἔχοντας πατριώτες καὶ ἀνθρώπους ποὺ σκέ-
φτουνταν καλά, καὶ δὲν εἴμασταν ἐφτυχισμένοι δισμέρε
εἰχαμε καὶ ἔνα μόνο, τὸν πατριωτισμὸν τους; Καὶ θυσία-
σαν τὴν ήσυχία τους καὶ τὸ παρäß τους, τὸ δυσκολοκερδε-
σμένο, γιὰ ἔνα ἰδανικό, τὸ ἰδανικὸ τῆς πατρίδας ποῦνται τὸ
ἀνθρώπερο καὶ τὸ πιὸ ἔθεντικὸ ἀπὸ δλά τὰλλα ἰδανικὰ
ἐνέστο δικόμος δὲν νοιώθει τι δὲν πῆ ἀπόλυτος πολιτισμός,
σὲ ποιὸ γλωσσικὸ δργανο, πέστε μου σᾶς παρικαλῶ, δι-
νοιωταν οἱ γενναῖοι τῆς βάρβαρης ἔκεινης ἐποχῆς καθὼς
λέτε, νὰ σηκώνεται μέσα τους, σὰν ἥσκιος ὀλυμπίας
θεᾶς, διπερήφανη ἔιδα τῆς ἀφτοδιοίκησης, τῆς ἀφτοῦ-
παρῆς; Δὲν μπορεῖτε βέβαια νὰ μοῦ πῆτε πῶς οἱ ἀθρῶ-
ποι ἀφτοῦ μορφωθῆκανε μὲ τὴν ἀρχαὶ γλώσσα ἡ μὲ τὴν
ἀμιλησιὰ καὶ βουβαμάρα. «Η δὲ μοῦ δώτετε γιὰ ἀπάν-
τηση, δὲ μοῦ φέρετε στὰ μάτια μου μπροστὰ τὰ λίγα

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Πρωτοχρονιάτ. κος Καρνάβαλος

Ο Μιστριώτης γεγηθώς, τρίφων χρυσῆν ἐπικίδη
Πᾶς ἄρδην θὰ καταστραφοῦν οἱ παιδεῖς τῶν χωδαίων
διθος δὲ δικοῦ θὰ ἀκοβῇ μακραίων,
Στὸ νέον ἔτος εἰσπηδῷ καβάλλα σὲ σανίδα

B

Προδευτή

Νῦν ἀπολύεις, Δέσποτα, καὶ μὲ τὸν Συμεῶνα
διτὶ εἰσεῖδον ὄφελμοις Γιγαντογλωτομάχον
τὸν Μιστριώτην νὰ δρμῇ εἰς Γλωττικὸν ἄγωνα
μὲ μένος δέκα λαγωῶν καὶ κεραῶν ἐλάφων
Ιππεύοντα ταχύποδα καὶ κρατερὰν χελῶνα

ΝΤΑΒΑΝΟΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΣΑΜΙΩΤΙΚΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Αγαπητὲ «Νουμᾶ»,

Γνωρίζεις, πιστεύω, διτὶ αὐτὴν τὴν ἐποχὴν μετεῖ
οἱ Σαμιώτες ἔχομεν πολιτικὴν ἀνακωχὴν. Τώρα οἱ
νόμοι κοιμῶνται, οἱ ἀφεντάδες καλοπιάνουν τοὺς
παραμικρούς, οἱ μεγαλοὶ ἀνοίγουν τὰ πουγγιά τους
καὶ διανείζουν τοὺς πτωχούς γιατὶ πλησιάζουν οἱ
ἐκλογές. Μὲ λίγα λόγια εἰχόμεν σαρακοστὴν ἔνα καὶ
μισθὸ χρόνο, τώρα δρμοὶ ποὺ πλησιάζεις ἡ σύνταξις
τῶν καταλόγων φθάνει ποὺ δὲν ποῦμεν ἡ μεγαλοδό-
μαδα διπου καθενας ἔτοιμαζεται γιὰ τὸν Λαμπρήν
ἔτοιμαζονται καὶ οἱ κομιματάρχαι γιὰ τὸν ἐκλο-
γικὸν ἀγῶνα, δρμοὶ δὲν ἵνανοπαιέσουν τὰς ἀπατή-
σεις τῶν ψυφορόρων των ἀρπάζουν ἔνα ποὺ νᾶχη
διοδὸς ἡ τρεῖς ψήφους, ἀν καὶ δὲν εἴναι δέκιος οὔτε
τοῦ ψηφοφύλακας, τὸν βαζόνυν ἀξιωματικό, ἔναν ποὺ ση-
μαδεύει τὸνομά του, δάσκαλο κτλ. Άλλα οἱ τσαν-
κοφόροι προτιμοῦν τὸ δασκαλικὸ ἐπαγγελματικὸν
γιὰ τὸν δάσκαλον τοῦ σχολείου καὶ μὴν καπιμάζουν,
τὸν ταῦτα Σαπουνᾶ εἰς . . . , τὸν δείνον Τσαγκάρη εἰς
τὸ Καρλόβασι, στὴν Πορφυριάδη. Αὐτὸς τὸ κακὸ δὲν
περιορίστηκε μόνον γιὰ τὰ δημοσικὰ σχολεῖα ἀλλὰ

δυστυχῶς έφθασε καὶ τὸ αὐτὸς τὸ Πινθαγόρεια χριστι-
ανὸς ἀκόμα. Σ' αὐτὸς πλὴν ἐκτὸς ἐνὸς Τσιγαρατζῆς ὅπου
τὸν ἔβαλαν καθηγητὴν στὴ γυμναστικὴ ἐδόρισαν
καὶ ἔνα δέλλο, δημοτικό εἶναι νὰ τὸν πῇ κανένες καὶ
δάσκαλο, νὰ διδάσκῃ τὸ Φραντζέζικα καὶ αὐτὸς
εἶναι διπόριος Αλεξάνδρης. Παραδίδει Voltaire καὶ
Racine κατὰ τὸ πρόγραμμα τῶν δικῶν σας γυμνα-
σίων, ἐνῷ οἱ μαθηταὶ καὶ δὴ οἱ τελειόφοιτοι οὔτε
ἀνάγνωσιν δὲν ἔχειρουν. Γιατὶ δὲν λόγῳ κύ-
ριος εἶναι φιλάσθενος καὶ ἀπουσιάζει καθὲς ἐδ-
δομάδα τούλαχιστον δύο φορές. Άλλα καὶ διαν-
πηγαίνει εἶναι κατὰ τύπον μόνον, γιατὶ κουνιέται
ἀπόνω στὴν ἔδρα καὶ τρέγει παστιλίες καὶ καρκι-
μέλες (φαίνεται γιὰ νάνοιζη ἡ φωνή του καὶ νὰ
βοηθῇ τοὺς καλογήρους στὸ μαντστῆρι ποὺ συχνά-
ζει). Δὲν γνωρίζω κέγω σὲ πλιε μέρος δὲν εἶναι ὑπο-
φερτὴ διδάσκαλία του. Ήμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε
τὸ πρόσδος γίνεται ἀφοῦ εἰδοποιεῖ τοὺς μαθητὰς
πότε «Θὰ ἔξελθωσι νὰ εἰπωσι μαθητηκα». Αὐτὰ
εἶναι εἰς γνῶσιν τῶν συναδέλφων του καὶ τοῦ γυ-
μνασιάρχου, ὃ ὅποιος μὴ ὑποφέρων τὰς πολλὰς ἀπου-
σίας του ἔγραψε στὸ λογιστήριο καὶ τοῦ ἔκρατησαν
ἀπὸ τὸν μισθὸν του.

Καὶ οἱ βουλευταὶ γνωρίζουν πῶς ἔργαζονται
καὶ γ' αὐτὸς μοῦ εἶναι μυστηριώδες πῶς νὰ μένῃ εἰς
τὴν θέσιν του. «Ισως τὸν θέλουν γιὰ τὰ σαλόνια των
τάρεντικῶν γιὰ νὰ τοὺς διδάσκῃ τὸν πολιτισμόν...

Θὰ μοῦ πῆσι τίσις δὲν ἔχετε κανένα Σαμιώτη
νὰ πάρῃ τὴν θέσιν καὶ τὸν ἔχουν κατ' ἀνάγκην, ἢ
ἔχετε κι' εἶναι ἀπὸ τέλλο λόγιμα. Θὰ σοῦ πῶς κέγω
διτὶ δὲν ἔχομεν Σαμιώτες δυστυχῶς, ἀλλὰ ἐδῶ στὸ
Βαθὺ μένουν πολλοὶ Γάλλοι καὶ μάλιστα 'στὸ ἐμπο-
ρικὸ Λύκειο τ' Αλκιβιαδή Σπυρίδη τὰ γαλλικὰ δι-
δάσκαι εἴναι Ελλετὸς παιδιαγωγὸς καλὺς καὶ φο-
ρτωμένος ἀπὸ πεῖρα, κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτρο-
πήν. Νὰ πρόσωπο καταλληλον. Άλλα καὶ ἀν
δὲν ὑπάρχῃ πρόσωπον, γιὰ τόσες δουλιές καλέ-
σσαις ἀπὸ τὸ ἔξωτερικό καὶ γ' αὐτήν γιατὶ
δὲν προσκαλοῦν; Άλλα γιὰ νὰ μὴν καπιμάζουν, ἔγω
τοὺς λέγω θασιάσια ἀφ' οὐ τὸ ταχεῖο μας εἶναι ἀδιγιο
καὶ γενήκαμε ζητιόνοι γιὰ δάνειο καὶ πάλιν δὲν
δίδουν, καλὺν καὶ εὐχῆς ἔργον θὰ εἶναι στὴ θέση
τοῦ κοκκαλογύλπτου Αλεξάκη νὰ διορισθῇ ἀντὶς ἐπι-
μισθίου δὲν τὸν Αστικὴν Σχολὴν διδάσκων Εμ.
Γεωργίου καὶ ἔτοι τὸ ταχεῖο θάχει κέρδος 500
γρ. τούλαχιστον τὸν μῆνα καὶ τὰ παιδιά θὰ μά-
θουν περισσότερα.

Βαθύ, Σάμου. Νοέμβρης 1903.

ΣΛΑ ΑΝΤΡΟΙ ΙΣ

σμένοις καὶ πολυδιαβατέμνοις ἀφοῖ ποφοὶ πῶς καρμιὰ
γλώσσα ἀπὸ τὸν καιρὸν ποὺ γίνηκε δικόμος, δὲ γύρισε
δηδικάδες χρόνια πίσω, ἀλλ' οὔτε δηδικάδες;
Αφτὸ κανένας μπορεῖ νὰ τὸ παρομοιάζῃ μ' ἔνα παλιὸ
ρούχο, ποὺ πολεμοῦνται νὰ τὸ καίνοτρο, μπόσικα
ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ τὴν πρώτη ἀντοχὴ καὶ τὸ πρώτο
λούστρο. Τοῦ κάκου λοιπὸν πατζίζουν καὶ ἀδίκα πολε-
μοῦνται. Γιὰ κάκης δέλλο πράμα μπορεῖ νὰ διαγηγούμενος
καὶ σημείας μὲ ἔργα πεέκει νὰ τὴν πλουτίσουμε
προσέχοντας μὲ σένχας στὴ γραμματικὴ τῆς καὶ στὸ λε-
χικό της καὶ ν